

vlogo naših državnih poslancev, s katero ta ukaz ni v nikakoršni zvezi.

— Njih Veličanstvo je 15. julija t. l. potrditi blagovolilo nova pravila kmetijske družbe kranjske.

— Društvo „južnega sokola“ je po sklepu deželne vlade od 1. dne t. m. razpuščeno.

— Ravnokar je na Dunaji v tiskarnici Mehetaristov na svetlo prišla „Slovnica ruska za Slovence. Spisal Matija Majar, založil G. Blaž, trgovec na Reki.“

— Danes je 3. občni zbor Matice slovenske. Ob 8. uri je sv. maša; ob 9. uri pa začetek zbora v dvorani mestne hiše kakor drugekrat. Zvečer je pevsko-glasbena „beseda“, ki jo čitalnica napravi na čast Matičinemu zboru.

— (V 6. seji *dramatiškega društva*) poročalo se je o nekterih igratih. Igra: „Ravna pot najbolja pot“, poslovenjena po Kotzebue-u, poslal g. Tomšič, se je sicer pripoznala za predstavo sposobna, honorara pa za zdaj odbor ne more odločiti. Tajniku se naroči, da g. pošiljavcu odpiše. Igra „Mlinar in njegovo dete“, ki jo je poslovenil Malavašič, se izroči g. Levcu, da zastarele oblike popravi in igro za natis pripravi. Ako bode le mogoče, se bode igrala na vseh vernih duš dan v gledišču. Z glediščnim vodjem g. Zöllnerjem se dogovori, da le po tej pogodbi, da pustí društvu polovico čistega dohodka, se bode igralo v gledišču, in sicer si pridržava za letos vsak mesec enkrat igrati. — Da se vstreže potrebam slovenskih čitalnic, katerim primanjkuje skoraj iger za predstavo, daste se v natis igri „Ultra“ in „Na kranjskem mostu“, obe iz českega poslovenjene, tedaj izvirno-slovenske. Predlog, naj se ustanovi koj društvena knjižnica, se sprejme; zato se naprosijo izdatelji že tiskanih iger za eno garnituro vsake igre, to je toliko iztisov, kakor je oseb in še dva zraven za režiserja in za šepetalca.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Komaj je turški sultan zapustil Dunaj, ktereга so s tako slavo sprejemali (celó papežev poročnik in dunajski škof sta se mu poklonila), da „Reform“ protestuje zoper tako turško malikovanje „Türkencultus“, in že pričakujejo družega imenitnega gosta — cesarja Napoleona ne sicer prav na Dunaj, vendar blizu Dunaja v Salzburg, kjer se z našim cesarjem snide 17. dne t. m. Napoleon mora kaj posebnega na srcu imeti, da pride v Avstrijo, in vse kaže na to, da pomoči potrebuje zoper Prusa, s katerim se utegne zdaj in zdaj spreti. Pravijo, da Napoleon želi od naše vlade to, da bi tiščala v to, da v severnem Šlesviku (to je jedro francosko-pruske pravde) narod glasuje: ali hoče biti pod dansko ali prusko vlado? Silno nevarno bi bilo, ako bi se Avstrija vtikala v to stvar, ktera je celó nič ne zadeva in bi si zopet prste spekla kakor se jih je že enkrat zarad Šlesvika; lahko se primeri potem, da Napoleon kadaj zahteva tudi to od Avstrije, da dá glasovati v južnih Tirolih, ali hočejo ostati Avstrijani ali postati Talijani. Zato ne vidimo radi Napoleona, da se nam preprijaznega kaže, ker še nam ni iz spomina Villa Franka na Laškem, pa tudi Queretaro v Mehiki ne, kjer je po lepih besedah Napoleonovih princ avstrijski Maks tako žalosten konec vzel. — Državni zbor dunajski je preložen za več tednov. V petek se začne obravnave deputacije dunajske in ogerske. Nikoli še ni bilo za Avstrijo tako važne obravnave kakor je ta; zdaj gré prav za življenje avstrijskega cesarstva! Kakošen bode konec

teh razprav, sam Bog vé. Čedalje več se sliši od magjarske strani očitanja Deaku, da je preveč dovolil Avstriji; z nami vred pa vsak pošten Avstrijan trdi, da veliko premalo. Zdaj, ko gré za to, koliko dolgá avstrijskega cesarstva in koliko plačil skupnih bode Oggerska vzela na-se, se bo pokazalo, ali je Magjarom v resnici mar za to, da se Avstrija ohrani, in ali vejo to, da je tudi Magjariji odkljenkalo, ako Avstrije ne bi bilo. Vladni peštanski časnik „Magyarország“ misli, naj dežele ogerske krone na-se vzamejo le 27 odstotkov skupnih davkov, tedaj bi se našim (cislajtanskim) deželam naložilo 73 odstotkov! Čuden bi bil to dvalizem! „Dobro jutro! ali pa — lahko noč poravnavi!“ — pravi „Zukunft“ k temu „Ausgleich-u“, in prav ima. — Ob koncu leta 1866 je bilo zastalih davkov v raznih deželah: v Avstrii pod Anižo 4 milijone in 24.664 gold., v Avstrii nad Anižo 61.098 gold., na Salcburškem 16.427 gold., na Štajerskem 556.505 gold., na Koroškem 104.491 gold., na Kranjskem 381.063 gold., na Českem 2 milijona in 974.065 gold., na Moravskem 1 milijon in 197.609 gld., na Šlezkem 31.859 gold., v izhodnji Galiciji 2 milijona 393.685 gold., v zahodnji Galiciji 608.001 gold., v Bukovini 786.736 gld., v Tirolih 55.626 gold., v Primorji 1 milijon in 29.869 gold., v Dalmaciji 182.822 gld., na Oggerskem z Vojvodino 23 milijonov in 789.213 gold., na Hrvaškem in Slavonskem 2 milij. in 574.173 gold., na Erdeljskem 1 milijon in 813.681 gold., torej vsega skup 42 milijonov in 491.586 gold. Te številke najbolj kažejo, v kakem stanu je vsaka dežela. — Namest papirnatih desetice (10 soldov) dobimo kovan denar iz neke rude, ktera je nizke veljave. — Bana ni zdaj več na Hrvaškem. Baron Rauch se zove kraljev namestnik in vleče 12.000 gld. službene plače na leto in dan. — Na grajščini Rauch-ovi v Sišlavičah so se spuntali kmetje zavoljo gozdnih pravic tako, da so vojaki bili na pomoč poklicani; 7 kmetov je mrtvih obležalo, 40 pa ranjenih bilo; vojakov je 8 ranjenih in pa dva žandarja. — V Vacovem so Košut-a izvolili za deželnega poslanca, v Zala-Egersegi pa Perczel-a. Ako vse tako naprej gré, pravi „Zukunft“, bode sedanje ogersko ministerstvo kmalu nasproti imelo vse tiste ljudi, ki so 1848. l. veliki zvonec nosili. — Povodenj v Galiciji je naredila strašno veliko škodo. — Tudi v Varšavi razsaja kolera, še huje pa v Črnogori, kjer nimajo ne zdravnikov ne zdravil, pa tudi živeža ne. — Tri goreča vprašanja stresajo zdaj svet: severnošleskiško, kakor smo že gori rekli in tu sem le pristavimo to, da se mora pruska vlada hudo na boj pripravljati, ker po novem letu je na Oggerskem in drugje po Avstrii nakupila 27.000 konj; drugo je rimsko, kjer se je vsak dan bati, da ne bi Mazzinovci in Garibaldovci s svojim krikom „Rim hočemo ali pa umreti“ vneli plamena; tretje pa je turško. V Kandii divjajo Turki prav po svoji stari ljutosti; ker ne morejo zmagati ju naškega moškega naroda, morijo starce, žene in otroke; klic Kandijancev po pomoči se razlega po vsej Evropi. Pomenljivo je, da je berlinski časnik „Norddeutsche allg. Zeit.“ te dni rekel, da — ako vse prigovarjanje evropskih vlad pri turški vladi ostane glas vpijočega v puščavi, je dolžnost kristjanskih vlad, da brez odlašanja in odločno besede povdarijo z djanjem.

Za pogorelce v Koritnici so darovali:

Gospod prof. dr. Andrej Čebašek 10 gold.

Listnica vredništva. Gosp. M. P. v Adl: Pride gotovo drugi pot. — Gosp. Harv. v Topol: Tudi.